

ZŠ Školáček

I. ZŠ Zruč n./S. ... 3. číslo .. leden/únor 2009

Škola

Rozhovor s p. uč. Krčmářem

Hory 2009 - fotky

Spaní ve škole

Přednáška o Entropě

Výlet 5. tříd

Představení Brazílie

Program Týden lesů

Zábava

Básnička a pranostiky na únor

Dr. House

Křížovka

Rozhovor s Jaroslavem Krčmářem

Odkud pocházíte (kde jste se narodil)?

V Sušici na Šumavě. Je to krásné město na řece Otavě. Šumava je moje srdeční záležitost.

Kam jste chodil do školy?

ZŠ Klatovy.

Jaké předměty vás bavily?

Matematika, zeměpis, tělesná výchova a biologie.

Zlobil jste, nebo jste byl spíše klidnější typ?

Byl jsem živý, ale zlobení mělo své hranice. Měl jsem k učitelům úctu.

Dostal jste někdy nějakou poznámku? Pamatujete si, jak zněla?

Určitě, pamatuji si ale jen jednu, která zněla: „Jára je tvrdohlavý.“

Co byste změnil na této škole?

Škola je dobře vybavená. Na škole bych nic neměnil, spíše bych změnil vztah města a rodičů ke škole jako takové, aby pochopili, že škola je základem vzdělání a nositelkou kultury.

Jak jste spokojen s chováním žáků na naší škole?

Jsou hrozně neukáznění a nerespektují pravidla slušného chování, chybí úcta k starší osobě i spolužákovi, vztah chlapec - dívka.

Jste tak přísný, jak se říká?

Přísný ne, spíš důsledný, na mém bývalém působišti bylo možné provádět více aktivit se studenty díky jejich ukázněnosti.

Máte oblíbenou třídu? A také nějakou třídu, kterou moc nemusíte?

Oblíbil jsem si 9. C, se kterou se dá dělat něco zajímavého, jsou sportovně nadaní, připomínky mám jen k jejich vyjadřování. Dobře se pracuje i s 9. A. A neoblíbená není. Těžko zvladatelní jsou žáci ze 7. A a 7. B.

Byl jste autorem plakátu, který třeba podle jiných může vypadat jako urážející, tento plakát upozorňoval na fotbalový zápas mezi žáky a učiteli. Proč jste ho napsal?

Chtěl jsem humornou formou přitáhnout ostatní žáky k zápasu a vyhecovat soupeře. Jednalo se o recesi. Nic urážejícího v něm nebylo.

Co kdyby žák napsal něco podobného o učitelích, byl by za to nějak postihnut?

Myslím, že na této škole ne.

A na té škole, kde jste učil dříve, ano?

Tam byly jasné hranice, kam až žáci mohou. A žáci je dodržovali. Tady mi například vadí, že se nehezky píše a mluví o některých učitelích.

Co kdyby takový plakát žák napsal a byla by tam přímá urážka na vás, vadilo by vám to?

Urážky určitě.

Co říkáte na globální oteplování?

Je to přirozený jev, který se vyskytuje, bohužel chování obyvatelstva ho prohlubuje.

Jaký máte názor na ekonomickou krizi, která hýbe světem?

Je to přirozený vývoj. Trochu se zveličuje.

Lucka Kavková, Kristýna Viktorová a Iveta Linhartová

Sportovní utkání roku 2008 v sálové kopané

Dne : 19.12.2008

Začátek : po ukončení turnaje v odbíjené cca. kolem 11.00 hod.

Zápas sehrají družstva :

Výběr žáků 9. ročníků versus družstvo učitelů (hvězdný team)

Rozhodčí je delegát UEFA

zcela nestranný vážený pan Mgr. Karl von Schrachta

soupiska družstva 9. ročníků: Sochůrek Ondřej - „ pouštěč“ (pouští góly)
Borek Filip - „houslista“ (dostává housle)
Vrzáček Matěj- ani si nevrzne
Bleha Lubomír - „tulák“ (toulá se po hřišti)
Vidlák Michal - „slušňák“ (hraje slušně)
Závorka Milan - „opatrný“ (hraje velmi opatrně)
Jelínek Patrik - „ozembuch“ (padá na zem)
Bounla Michal - „běžec“ (běhá jako divý)
Viktora Stanislav - „bojánek“ (bojí se soupeři)
jistě nepřijde
Zeman Jáchym- „simulant“ (simuluje i ve hře)

Soupiska družstva učitelů : je utajovaná čeká se příjezd několika zahraničních opor z tohoto družstva

Přijďte se podívat a povzbudit.

Hory 2009

I tento rok se konal lyžařský výcvikový kurz a nebyli to jen sedmáci, kdo se zúčastnil, jelo i pár žáků z devátých tříd. Když jsme se v sobotu 17. 1. 2009 v 9:00 celí natěšení shromáždili před školou a s námi i moře batohů, tašek, lyží a spousty dalších zavazadel, začali jsme s pomocí našich hodných rodičů nakládat vše do autobusu a přívěsu. Nebyla to zrovna dvakrát příjemná práce, ale nakonec - jsme šikovni a šikovným se daří :-), takže jsme vše úspěšně naložili. Nezbyvalo nic jiného, než rozloučit se s rodiči a nastoupit do autobusu či mikrobuse, který pro nás přijel.

Do Krkonoš měla cesta trvat asi dvě a půl hodiny, ze začátku jsme mysleli, že to asi nevydržíme, ale nakonec zavládla v autobuse příjemná atmosféra, takže to pěkně ubíhalo. Najednou na nás vykoukly vrcholky Krkonoš a my se začali ještě více těšit. Prosvištěli jsme Beneckem a vystoupili pod kopcem, kde na nás čekalo auto, které nám mělo odvést zavazadla, nejvíce nás rozčilila skutečnost, že jsme museli zbytek cesty k chatě dojít pěšky.

Najednou se před námi objevila naše krásná chata Bára, složili jsme zavazadla a nahnuli se do pokojů. Večer nás čekala přednáška o lyžích a celkové výbavě, která je k tomuto sportu potřeba, poté přišel na řadu program, který připravily holky z devítek. Když vše skončilo, tak nás naši pedagogové a instruktoři nahnali do postýlek a my sladce spali až do rána.

Ráno po snídani nás čekal první výcvik, tedy spíše rozřazení do družstev podle toho, jak kdo umí nebo neumí lyžovat. Družstva byla čtyři. První družstvo měl na starosti p.uč. Nulíček, druhé p.uč. Krčmář, třetí a čtvrté pak instruktoři Aleš Novosád a Tomáš Herout. Po výcviku následoval samozřejmě oběd a poté polední klid, který bylo pro mnohé z nás těžké dodržet. Odpoledne se s veškerou výzbrojí šlo zase na svah a naši učitelé a instruktoři nás učili co a jak. Po večeri následoval další program, který si mělo připravit čtvrté družstvo, a pokračoval až do 22:00 diskotékou.

Další den probíhal obdobně, program na večer mělo však připraveno třetí družstvo. Asi třetí den se rozhodlo, že vyzkoušíme kromě oblíbeného sjezdování také běžky. Počasí moc neprálo, ale i tak jsme si udělali krásný dopolední výlet na místní kopec Žalý, odpoledne následovala návštěva obce Benecko, kde jsme měli možnost si dokoupit zásoby sladkostí, které však hned po zakoupení mizely v našich žaludcích. Večer byl samozřejmě program plný her a soutěží, který pokračoval námi oblíbenou diskotékou.

Nebyli jsme ochuzeni ani o každoroční závod ve slalomu, nejdříve šli na scénu chlapci, poté samozřejmě i šikovná děvčata. :-) Závod jsme všichni ve zdraví přežili, někdo s lepším časem, někdo s horším. Ale co, není důležité vyhrát, hlavní je zúčastnit se. Když jsme se nacpali večerí, následovalo vyhodnocení závodu a samozřejmě diskotéka, bez které bychom určitě nemohli spát. :-) Další dny jsme se potom přesouvali i na prudší sjezdovky, podle dovednosti lyžařů.

Týden se blížil ke konci a to byl nejvyšší čas uspořádat Miss hory 2009. Vybráno bylo 5 šikovných a statečných finalistek. Děvčata měla předvést své nadání, ať už recitací básně nebo tanečním představením, která se mimochodem opravdu povedla. Další disciplína byla vědomostní a na konec všeho ještě měla dívka popsat, jak by pohostila návštěvu. Celou dobu se bylo na co koukat a navíc u toho byla velká zábava, na kterou se nezapomíná. Miss hory se nakonec stala Martina Jiříková, druhá byla Pavlína Žalužanská a třetí Aneta Sahulová.

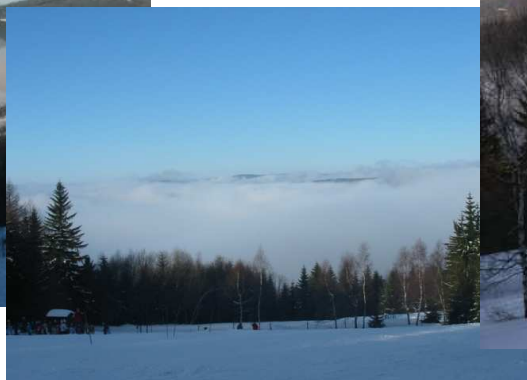
Poslední den už se jen lyžovalo a na večer byla připravená poslední diskotéka, kterou jsme si jak se patří užili. Střídal se pomalé i rychlé písničky a my jen tancovali a tancovali. Den odjezdu se zvládl celkem dobře. Sbalili jsme si všechny věci a uklidili pokojíčky a už zbývalo jen naložit a jet. Cesta rychle ubíhala a my se skvěle bavili a najednou koukáme a před námi je Zruč. Vyložili jsme batohy, rozloučili se a pádili k domovu.

Tímto za všechny děkuji všem učitelům a instruktorům, kteří se o nás tak pečlivě starali a zase nás něco nového naučili. Víc už se mi sem nepovedlo nacpat, ale doufám, že vám článek aspoň trochu přiblíží, co se na horách ten týden dělo ...

Johana Růžičková

Fotky z hor

Výhled na okolí hotelu Bára

Družstva

Karneval

Vítězná maska - břišní tanečnice

Spaní ve škole

Ze středy 17. prosince na čtvrtek 18. prosince spala 5.B ve škole. Do školy jsme přišli v 17:30. Když jsme si vybalili, šli jsme vykrajovat a péct cukroví. Po cukroví jsme šli dělat buchtu. Byli jsme rozděleni do dvou skupin, a tak brzy hotovi. Potom jsme odcházeli po dvojicích do třídy. Část dětí se cestou schovala před ostatními a paní učitelce za klavír. Paní učitelka zjistila, že

všechny děti nejsou ve třídě, a po dvou dětech nám poslala vzkaz, že nás pošle domů. Pak jsme se konečně vrátili do třídy a začali jsme jíst, co bylo na stole. Když jsme se najedli a napili, začali jsme rozbalovat dárky. Všichni měli velkou radost. Když jsme vše rozbalili, tak 7 odvážných dívek začalo vymýšlet malé představení. Na začátku se nám docela dařilo, ale pak jsme zapomněly, co máme říkat, tak jsme plácaly nesmysly. Nakonec to dobře dopadlo a všichni se smáli a tleskali. Potom jsme se všichni umyli a začali jsme hrát hry. Půlka se dívala na film a druhá hrála Dostihy a sázky. Nakonec jsme byli všichni unaveni, tak jsme šli radši spát. A dobrodružství skončilo. Ach jo.

Lucie Stará, Šárka Řihová

Florbalový zápas

Hned jak jsme se probudili ze spaní ve škole, pádili jsme na florbalový zápas. Nejdříve jsme se rozsvítili a pak šli hrát, hrálo se 21 zápasů. Tři odvážná družstva ze Zruče, tři z Kutné Hory a jedno z Uhlířských Janovic. Jedno družstvo ze Zruče bylo složeno pouze z dívek a ostatní byla složena jenom z chlapců. Každý zápas trval 10 minut. Všechna družstva se prostřídala. Nakonec to skončilo takto:

1. KH Kamenná stezka
2. KH Palachova
3. Uhlířské Janovice
4. KH T.G. Masaryka
5. Zruč. n. S. - starší chlapci
6. Zruč. n. S. - děvčata
7. Zruč. n. S. - mladší chlapci.

I když Zruč byla na třech posledních místech, byli jsme s tím nakonec spokojeni. A všichni nás pochválili, že jsme hráli dobře. Dostali jsme diplom a dobroty.

Lucie Stará, Šárka Řihová

Výlet 5. tříd

V úterý 9. 12. 2008 byly třídy 5.A a 5. B v Praze na výletě. Nejdříve jsme navštívili kino 3-D IMAX v nákupním centru Flora. Šli jsme na film Dinosauři: giganti Patagonie. Po filmu jsme se vydali na oběd do Mc'Donalds.

Když jsme se naobědvali, vyjeli jsme lanovkou k Petřinské rozhledně, ale protože nebyla otevřená, prohlédli jsme si jenom okolí rozhledny. Byl odtamtud krásný pohled na

Prahu. Část dětí jela zpátky lanovkou a část se rozhodla dojít k autobusu pěšky. Na děti, které jely lanovkou, čekali ostatní dole na dětském hřišti. Děti, které šly pěšky, měly velmi zajímavou cestu, protože běžely z kopce, krmily kachny u rybníka a podobně.

Další naše cesta vedla na výstavu pohádkových kostýmů. Nejzajímavější kostýmy byly z pohádky o Větrníku, Slunečníku, Měsíčníku.

Mohli jsme si vyzkoušet nějaké kostýmy a pak se v tom kostýmu vyfotit.

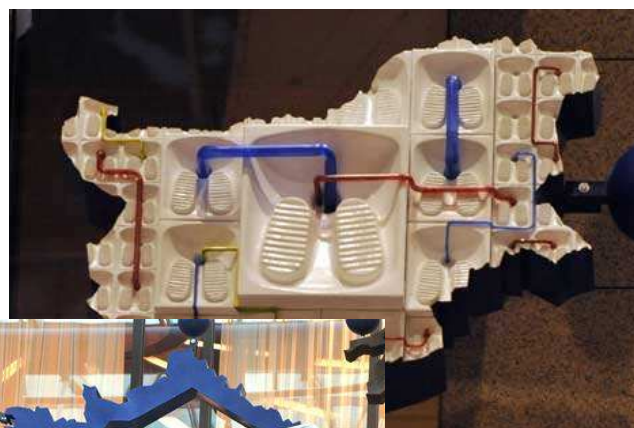
Když jsme vyšli z výstavy, čekala nás už jenom cesta domů. Jeli jsme dlouho, ale nakonec jsme šťastně dojeli!

Lucie Stará, Šárka Říhová

Přednáška o Entropě

Byl pátek 13., známý jako smolný den, ve škole nás však čekalo malé „překvápko“ v podobě další přednášky, kterou si pro nás připravil pan učitel Jan Kopřiva. Minule jsme se bavili o výstavbě nové knihovny podle projektu Jana Kaplického, dnes nás čekalo pro nás celkem aktuální téma o projektu ENTROPA. Tento projekt se hodně týká předsednictví České republiky v Evropské unii a ČR dostala za úkol toto umělecké dílo vytvořit. Plastika má zobrazovat typické znaky každé ze zemí Evropské unie, je umístěna na průčelí budovy Justus Lipsius v Bruselu.

Přednáška probíhala tak, že se nás pan učitel ptal na různé věci, třeba jsme měli poznat, která ze zemí je na obrázku, a říct některé z jejích stereotypů. Zabralo nám to celých 45 minut, ale myslím, že to nebyly minuty promarněné. Díky tomu jsme se aspoň pořádně dozvěděli o tom, co se vlastně kolem nás v poslední době děje, a doufáme, že to nebyla poslední přednáška. :-)

Johana Růžičková

Představení Brazílie

V pátek 27. února jsme byli na představení o Brazílii. Museli jsme si přinést židle. Trvalo asi 5 minut, než jsme začali. Chvíli povídali, ale pak nám pustili fotky a videa, nafocené a natočená přímo v Brazílii. Dozvěděli jsme se, že Brazílie je největší stát Jižní Ameriky a také něco o hlavním městě Brasilia, viděli jsme krásné památky měst Brasilia a Rio de Janeiro. Viděli jsme různá zvířata, rostliny a především krásné vodopády. Vypravili jsme se za domorodci, kteří nás seznámili se šamanovou rodinou. Bylo to krásné dobrodružství (také bychom to chtěli zažít na vlastní oči). Pak to skončilo, škoda že to netrvalo celý den!

Lucie Stará, Šárka Říhová

Program Týden lesů

Dne 24. října se uskutečnilo představení na téma Týden lesů. Žáci ze 7. B připravili básničky, scénku a soutěž pro děti z prvních tříd. Soutěž se skládala z otázek jako např. "Jak se jmenuje brouk, který žere lýko?" nebo "Jak se jmenuje náš národní strom?". Děti byly rozděleny na 1. A a na 1. B. Za odměnu dostali všichni bonbon, i když třeba nevyhráli, tak se snažili. Na konec si všichni zazpívali písničku Travička zelená.

Soňa Šramotová a Klára Šebková

Básnička a pranostiky na únor

Paní zimo, ty jsi nová?
Kdepak, já jsem únorová.
Únorově zebu, mrazím,
čerstvý snížek na zem házím.

Nastaly nám těžké časy,
náledí se k zimě hlásí.
Nohy jezdí po chodníku,
kdo nespadne, ten má kliku.

Únor bílý - pole sílí.
Únorová voda - pro pole škoda.
Když větrové na konec února uho-
dí, moc obilí se na poli urodí.
Když únor vodu spustí, ledem ji
březen zahustí.
Jestli únor honí mraky, staví březen
sněhuláky.
Komáři-li v únoru si bzučí, v břez-
nu pak mrazivý vítr skučí.
V únoru-li slavík zpívá, v dubnu
zavřená ústa mívá.

Nechce-li severák v únoru váti, v
dubnu se to musí přec jenom státi.
Jestli v únoru se mušky mlely, zja-
ra rády umírají včely.
V únoru sníh a led - v létě nanesou
včely med.

Z <http://www.vasedeti.cz/rikanky> a
<http://serousci.blog.cz/0802/>

Angelika 5. B

Hlášky Dr. House

House: Máte v sobě parazita.

Pacientka: Něco jako tasemnici?

House: Podívejte, má vaše oči. Máte na odstranění toho parazita zhruba měsíc, pak to bude nezákonné, až na několik států. Ale nebojte se, není to tak hrozné, někteří lidé tomu dávají jména, oblékají do šatiček a vozí v kočárku.

House: Není to tak zlé, ale pokud to nezačneme léčit, budete o víkendu mrtvá.

Cuddyová: Jdete pozdě!

House: Mám toho moc.

Cuddyová: Jeden případ není moc.

Pacient: Vy jste doktor House?

House: Víím, že toho budu určitě litovat ale... ano.

Wilson: Tak koho vyhodíš?

House: Nevím. Cameronovou občas plácnu po zadku, Foremana seřvu a Chase taky plácnu po zadku.

Pacientka: Nemohla jsem být těhotná, s nikým jsem nic neměla.

Dr. House: Aaa - neposkvrněný početí.

Pacientka: A co mám teď dělat?

Dr. House: Dát se na víru?

House: Pět hodin, Dr. House jde domů...

Ředitelka: Je čtvrt na pět ... ještě Vám neskončila pracovní doba.

House: Čtvrt na pět? To je skoro pět ...

Matka pacienta: Jak mu je?

House: Už lépe.

Matka pacienta: Díky bohu.

House: Ne, díky Alexandru Flemingovi, vymyslel antibiotika.

Cameronová: Měl jste štěstí, že neumřel.

House: Já jsem měl štěstí? On je ten, kdo neumřel.

House: Budeme to léčit, když se to zlepší, máme pravdu, a když ne, bylo to něco jiného.

House: Tak dlouho se hledal nádor, dokud pacient nezemřel.

House (na ambulanci): Před půlhodinou jsem měl odejít.

Sestra: Před půlhodinou jste přišel.

House: Nějaká všímavá.

House: Kdo chce nemocného doktora? Chápu. Já taky nechci zdravé pacienty.

Cuddyová: Běžte za Stacy.

House: Dobře.

Cuddyová: Nic víc, jen dobře? Dneska žádné nadávky, žádné vriskání, žádné trhání svršků?

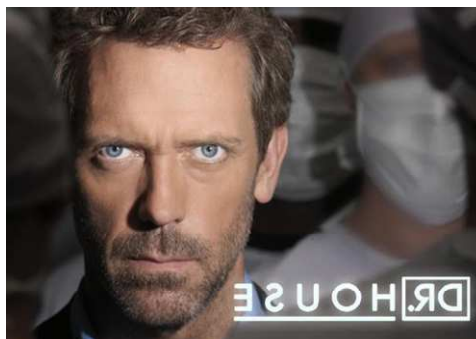
House: Mám drahé tričko.

Wilson: Ten muž je v komatu, drobiš mu do postele!

House: Nevadí mu to, ptal jsem se ho ... proč mají pacienti v komatu na pokojích TV?

Wilson: Prý možná něco slyší.

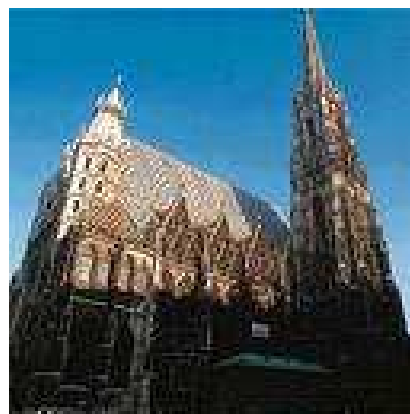
House: Tak to by jim stačilo rádio...

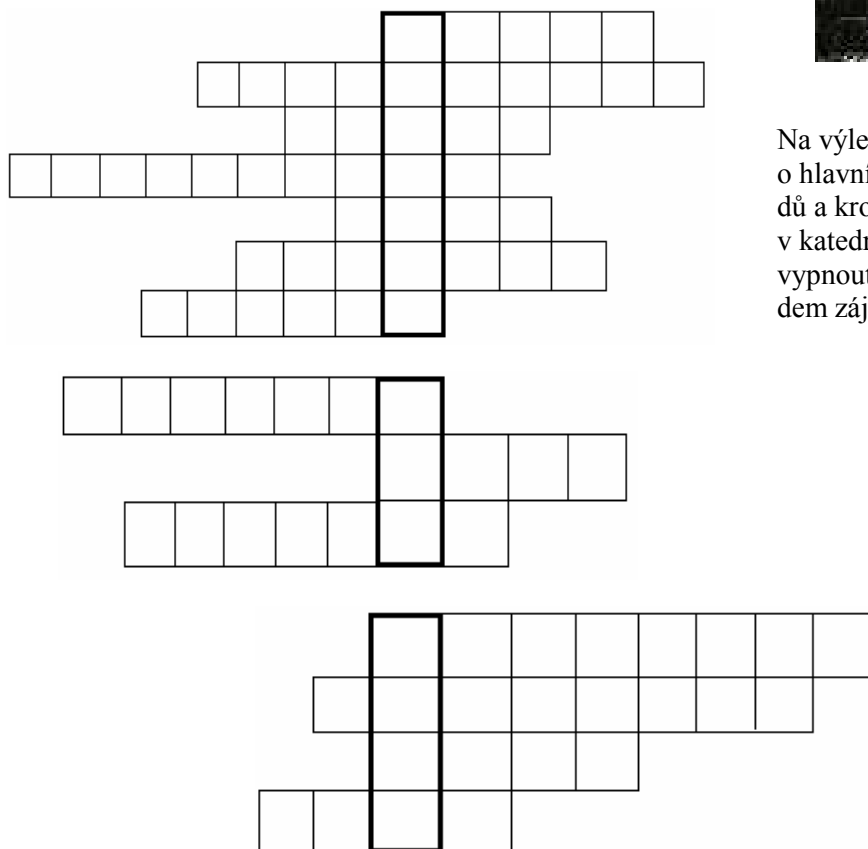
Kristýna Viktorová

Křížovka

Jednoho dne jsme se s rodiči vydali na výlet. Museli jsme vyrazit brzy ráno, protože náš cíl byl až za českými hranicemi. Dojeli jsme až do Rakouska – do hlavního města Vídně. Byli jsme se podívat v gotickém chrámu Svatého Štěpána (po rakousku Stephansdom) a bloudili jsme podle mapy ulicemi a hledali jsme bláznivě barevný činžák pana Hundertwassera. Až nakonec jsme došli k našemu hlavnímu cíli – na výstavu slavného holandského malíře, jehož jméno se dozvíte, když správně vyluštíte tajenku.

Na výletě jsem se toho dost dozvěděla o hlavním městě našich jižních sousedů a kromě jiného jsem se poučila, že v katedrále s dobrou akustikou je lepší vypnout si mobil, když nechci být středem zájmu...

1. řádek: hlavní město Rakouska
2. řádek: hlavní město Slovenska
3. řádek: řeka, která protéká Vídní
4. řádek: velká žlutá květina, jejíž semínka sypeme v zimě ptákům do krmítka (námět slavného obrazu malíře z tajenky)
5. řádek: slovy kolik miliónů obyvatel žije v Rakousku
6. řádek: od nás do Vídně se nejrychleji dostanete po...
7. řádek: který hudební skladatel proslavil Vídeň
8. řádek: vinařské moravské město, ve kterém se přejíždí hranice do Rakouska
9. řádek: rakouské hory, které vyhledávají lyžaři
10. řádek: Vídeňáci i turisté rádi chodí na kávu do...
11. řádek: německy dobrý den
12. řádek: oblíbené bonbóny zvané Mozartovy koule jsou vyrobeny z...
13. řádek: německy bůh (anebo také příjmení našeho „zlatého slavíka“)
14. řádek: Češi rádi jezdí do Vídně nakupovat na vánoční....

Šárka Říhová